

De Postrijder verschijnt s' avonds
s' donderdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M.
COLLEE, boekdrukker uitgever van dit
blad, groote markt, 61, en bij alle post-
directeuren.
Alle bezending van brieven, aankomen-
geld, enz., moet getrukkert zijn.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 1 fr.
binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een half abonnementsjaar, 20 centime-
men.
De aankondigingen, per drukregel, 13
centime-
men.
De rekamers, per drukregel, 25 centi-
men.

TONGEREN, DEN 1° JUNIJ.

Iets over de assuranen.

Werkzaamheid en spaarzaamheid leiden tot den rijkdom; maar voor den landbouwer, die zijn leven besteedt aan het bebouwen der aarde, is het niet altijd genoeg van werkzaam en spaarzaam te zijn om alle gevaren te vermijden waarmede de pachterij om zoo te zeggen onophoudend bedreigd is. Er bieden zich honderd onvoorziene voorvallen aan, die elk uur van den dag den welstand van den landbouwer kunnen omver werpen.

Indien laad, het land is bedekt met overheerlijke oogsten; nog eenige dagen, en de schuren zijn opgepropt. Helaas! een onweer ontstaat, het regent, het hagelt, de wind loeit, de hoop is te leere gesteld, de arbeid verloren is.

Ziedaar eene knude welke behoort in eenige maanden verduubbeld te worden. De dieren zijn blinkend van gezondheid, zij huppelen op de vette weide, verschuilen zich in den lomper, en 't is met duizende franks dat men reeds de winsten begroot die zij zullen opleveren. Helaas, vergeten wij ons niet in zulke zoete droomen.

Zonder dat men weet van waar, zonder dat men er zich aan verwacht, heeft eene verderfelijke lucht de streek overweldigd.

Zij heeft overal op haren doortocht verwoesting, ondergang en doof na zich gestrept. De slechte dagen zijn zonder onderbreking opeengevolgd.

En als zulke plagen op ons gevallen zijn, als een zoo akelig lot ons is ten deel gevallen, daaraan is niets te helpen, volstrekt niets anders dan de goddelijke barmhertigheid in te roepen, opdat zij ons onder werping in bezem-
 Maar kunnen wij, alvorens de kwaal ons komt treffen, niet de uitwerksels verzachten?

Voor onze oogsten die gisteren bloeiden, en die nu aan stukken zijn geslagen; voor onze koeien, onze paarden, onze schapen, dezen morgen vol van leven, en die thans zuchten onder de pest, bekennen wij eindelijk dat het werk en de zuinigheid, om eene volle gelukking te verzekeren, noodig hebben dat de Voorzienigheid hun come hulp bieden.

Dewijl men noch de onweders, noch de veeplagen kan overwinnen, evenmin als ze met zekerheid voorzien, was het noodzakelijk hunne noodlottige gevolgen te verminderen, hunne verwoestingen te herstellen.

Menschen met edelmoedige inzichten, die zich de moeite getroosten van het vraagstuk te doorgronden, hebben het opgelost door de assuranen.

Hedendaags geven de assurance tegen den hagel, de assurance tegen de sterfte van het

vee, zoowel als de assurance tegen brandgevaar, die ouder en meer verspreid is, aan degenen die er vertrouwen in stellen, eene volkomen veiligheid.

Ongelukkiglijk verleen den landbouwers zelden een gunstig onthaal aan die wijze instellingen. Het is te vergeten dat men het allerzijds onderneemt over dit kapittel te predikken. Ons land zal nog zoo gauw niet gewonnen zijn voor deze gedachten, die nochtans zoo eenvoudig zijn. Is het niet natuurlijk dat men in de gelukkige jaren, een gering gedeelte van het graan behoudt om te hemel-
 delen, in de verliezen van de schadelijke jaren.

Men begeere het, of men begeere het niet, die jaren komen van tijd tot tijd, en zij, die in de goede dagen alleen aan het tegenwoordige hebben gedacht, zullen niets dan de ellende der slechte tijden kennen.

Is het dan niet natuurlijk, dat de spaarpenningen, die zij aldus zult vergaaren, samengehoopt worden ten voordeele der slachtoffers, want jaarlijks zijn er ergens slachtoffers?

De assurance is niets anders dan eene omhaling tusschen onbekende lieden, welke omhaling zal bemiddelen in de voorziene rampen.

Voortijds heb ik arme lieden gezien die geruïneerd waren door hagel of door brand. Zij bedelden van huis tot huis hunne ellende vertellende en de hand uitreikende. Ekeer vond eene gift, en langzamerhand vergaarden ze genoeg om hunnen arbeid te hervatten.

Waarom wachten tot als wanneer zulke treurige tooneelen u ontmoeten. Geeft vóór het ongeluk, het zal eerder hersteld wezen. Weet gij of ge het niet zelve zult wezen die er door getroffen wordt? En indien ge moest bedelen! Gewis is de almoeoe eene zoete zaak voor den genen die ze geeft; maar 't is heel hard voor den genen die ze vraagt en ontvangt. En dan nog indien ge ze altijd ontvangt? « Assureert elkander » is de menschelijke lens die het meest nabij de goddelijke spreuk komt: « Helpst elkander. »

Mieskronijk.

Den 11 junij zullen er in de provinciën Antwerpen, Brabant, Luxemburg, Namen en West-Vlaanderen kiezingen plaats hebben voor de gedeeltelijke vernieuwing van het Senaat. Ziehier eenige tijdingen die ons tot heden zijn toegekomen.

De provincie Antwerpen telt zes senateurs, vier katholieken en twee liberalen: MM. Michiels-Loos en Joostens. De antwerpse kiezers zullen, zonder twijfel, deze twee draaiers hunnen kongé geven, indien ze zelf niet afzien

hem uit zijn innigste gemoed voortkwam.

Het kon wel niet anders of de geliefde broeder deelde veldra in al de geheimen der zuster.

Het hert van het meisje was voor hem als eene stille veldbeek, die men gemakkelijk tot den bodem doorzag.

Zij had hem wel niets te verzwijgen, maar toch was er veel dat zich niet in woorden liet brengen, en dat hij gemakkelijk kon raden.

De opzichter Franz was den kapellaan en zijne zuster eenige malen op de wandeling tegengekomen, en had hen dan vriendelijk groet.

Martha had daarbij gebloed, en de oogen neêr geslagen.

De geestelijke had het opgemerkt en haar ondervraagd, en Martha vertelde hem onbeschermd hunne toevallige ontmoeting bij de onde weduwe.

— En hoe bevalt u Franz? mocht de geestelijke vragen.

Martha zweeg.

— Wees openberdig, lieve Martha; mij kunt gij het immers wel zeggen?

— Hij beviel mij regt goed, zegde Martha. Het is een goed voortreffelijk mensch, hij ondersteunt zijne moeder met zijn arm loon; daarbij is hij zeer verstandig, ja hij leest zelfs in boeken; maar het is niets, het kan niets zijn. Hij is arm, en vader is trotsch. Dat weet gij, lieve broeder. Ik moet mij die zaak uit het hoofd zetten, en ik wil ook wel.

— Uit deze woorden was veel gebleken, en meer dan de kapellaan te voren gedacht had.

De broeder gevoelde dat zijne zuster de waarheid sprak, en versterkte haar in haar voornemen. Hij meende, zij moest voortaan hare bezoeken bij de onde vrouw achterwege

van de vernieuwing van hun mandaat.

Te Turnhout stelt M. de Zerzo de Tejada, grondigenaar te Veerle, zich als katholieke kandidaat voor de kamer der volksvertegenwoordigers, in vervinging van M. de Merode, die zijn ontslag heeft gegeven, om de kandidatuur voor den Senaat te aanvaarden.

M. Van Woumen, senator van Dixmude, verlangt niet meer herkozen te worden. Men heeft eerst aangekondigd dat M. Van Dromme zich aldaar aanbiedt als liberale kandidaat. Maar die kandidaat is gewaar geworden dat de kiezers van Dixmude niet van zin zijn nog langer op zich liberaal te vertegenwoordigen te zijn. M. Van Dromme zet zich dus niet op den rang.

De uitredende senator van Yperen is M. Mazeman, liberaal. Tegen hem zullen de katholieken stellen M. de Vinck de Winnezele.

De katholieke partij van Brugge stelt den heer baron Van Caloen de Gourey tegenover den liberalen M. Boyaval, burgemeester van Brugge.

Te Turnhout ziet M. Gillès de Gravenwezél af: hij zal vervangen worden door M. de Mérode, thans lid van de kamer der volksvertegenwoordigers.

Twee liberale senateurs der provincie Luxemburg, MM. Favereau en Ozeray, zullen geen nieuw mandaat meer aanvaarden. M. Langer, voorzitter van den provinciële raad, en K. Bergh, burgemeester van Neufchateau, hebben, in vervinging der leden, van wegens de liberalen de kandidatuur aanvaard. De katholieke partij stelt den heer d'Haart, tegen den liberalen kandidaat die optreedt in vervinging van M. Ozeray.

Te Nijvel moeten twee liberale leden van den Senaat herkozen worden. De katholieke partij zal er in het strijperk treden met slechts een kandidaat, M. den graaf Leo de Robiano.

In de provincie Namen zal er waarschijnlijk gene worsteling zijn. Deze provincie is vertegenwoordigd door drie katholieken en een liberaal.

Keizer Maximiliaan krijgsgevangen.

Eene telegram uit Nieuw-York, gedagtekend den 27 mei, des avonds, kondigt aan dat de stad Queretaro, het laatste toevluchtsoord der keizerlijke troepen van Mexico, den 15 mei in handen der Juaristen is gevallen.

Keizer Maximiliaan en zijne generaals Mejia en Miramon zijn krijgsgevangen gemaakt.

De gordijn is nu gevallen voor het tooneel, waarop het vreeselijke en rampzalige drama van Mexico door den belangzuchtigen franschen invloed gespeeld is geworden.

Twee Vorstelijke personen, beiden in hun land bemind en vereerd, zijn de spelballen, de slachtoffers geworden der fransche politiek in

laten, en aan de geheele zaak niet verder denken.

De oude molenaar had voor belangrijke zaken een toertje te doen door de naastbijgelegen bergen.

Hij was altijd zijn eigen koetzier.

Niemand voerde de perden zekender dan hij. De wagen werd ingespannen, de knecht reikte hem de zweep over, de kapellaan en Martha stonden aan den wagen.

— Ik ben reeds vroeg weder thuis, zegde de oude, en nadat hij zijne dochter nog het een en ander had aanbevolen, klapte hij even met de zweep over de perden, en reed toen met een: God beware u! weg.

De molenaar had zijne zaken in het dorp spoedig afgeaan, en de terugreis aangenomen.

Het was eene schoone lentemiddag.

De zon brandde warm tusschen de bergen.

De oude leunde gemakkelijk achter in den wagen, en liet den teugel licht door de hand glijden. Hij had den weg bijna half afgelegd.

Hier vernauwden zich de bergen tot een smalle doortogt, links was een rotswand die loodrecht naar boven ging, verder op verbiezen zich steile hellingen en rotspitsen, doorsneden met lagere terrassen, op welke in den middenzomer het vee zijn voeder zocht.

Enkele dennenboomen stonden scheef op de groeiende graspleinen, of aan den rand van eenen afgrond, en staken hunne kale wortels in de spleten der rots.

Nog verder vortoonden zich hooge bergtoppen, aan de noordzijde met sneeuw bedekt, die ook in de lagere holten en kloven, vnlgrujs en grofkorrelig lag te smelten, of op meer beschaduwde plaatsen, nog hard en helderwit

Mexico. Honderden onzer landgenoten, edelmoedige jongelingen, die hunne koningsdochter aldaar wilden verdedigen, zijn er sneeuvel en vermoord, talrijke anderen gekwetst en verminkt, gevallen....

De belgische dagbladers, heeft dien noodlottige uitslag der fransche expeditie voorspeld. Helaas! de feiten, de ongelukkige gebeurtenissen hebben nu uitspraak gedaan: het keizerrijk in Mexico is verloren; Keizer Maximiliaan krijgsgevangen; de minnelijke belgische prinses Charlotta, voor eenen oogenblik Keizerin van dat overzeesche land, zinneloos, schier stervende....

Hopen wij dat de invloed van Frankrijk en Oostenrijk, vooral die van de Republiek der Vereenigde Staten van Noord-Amerika, sterk genoeg zal zijn om minstens het leven te redden van den Vorst, die de gelukkigste mensch der wereld halde kunnen zijn, zonder de rampzalige eezucht om in een republikaansche land eenen keizertrou te willen stichten.

Runderpest.

Sedert dat men in Holland begonnen heeft strenge maatregelen te nemen tegen de runderpest en de verdachte dieren met kort recht af te steken, is de veeziekte merklijk in dat land verminderd. Gedurende de laatste week waarvan de opgave bekend gemaakt is zijn er slechts 185 ziekte gevallen verklaard geworden, waarvan 118 in Zuid-Holland, 18 in Utrecht, 11 in Noord-Holland, 6 in Gelderland en 2 in Noord-Brabant.

De runderpest schijnt grond te winnen in Duitschland: van Opper-Frankland (Beieren) is ze voortgelopen naar het hertogdom van Meiningen en van daar in het hertogdom van Saksen-Coburg, om langs dien weg terug te keeren in Opper Frankland waar zij nog woedt.

De ziekte schijnt in die gewesten ingevoerd te zijn geweest door het vervoeren van dieren van oostenrijksche oorsprong, per spoorweg overgebracht. Om de vernieuwing te beletten, heeft Beieren zijne grenzen gesloten langs den kant van Oostenrijk, en andere deutsche landen; Pruisen en Saksen, hebben hetzelfde gedaan voor die dieren herkomstig uit Beieren en Thuringen. Men spreekt van een kordon door pruisische soldaten tusschen deze twee gewesten gevestigd.

Uit hoofde dezer daadzaken heeft Frankrijk den doorvoer van het hoornvee der versche huiden en andere verschen afval verboden op heel de fransche grens, van Lauterberg tot de grens van Savoien ingesloten.

De muziek-societeit van Tongeren heeft verleden maandag eene serenade gegeven aan onzen stadsgenoot, den vermaarden violoncellist P. J. Vanderheyden, ter gelegenheid zijner benoeming als ridder van het Leopoldsorde.

voorwaarts drong, tot aan den rand van welig groeiende weiden, met talloze boter- en sleutelbloemen bezaid.

Rechts van den weg ging het snel naar beneden in eene diepe holte, waar een wilde bergstroom klotsend door de steenbrokken heen bruiste; hier en daar nog verscholen onder de gewelven van ijs en sneeuw, die als verloren posten tegen de naderende lengte waren voortgeschoven, terwijl op de zonnigste plaatsen het jeugdige blad aan boom en struiken zich reeds begon te ontwikkelen.

Over dit vrolijke groen, onder den helderblauwen hemel, tusschen grijze rotmassa's spreidde zich het waas van eenen nevel uit, onnavolgbaar voor het kundigste schilderspen-
 seel, en omhalde alle voorwerpen als met een glinsterend vernis.

Op dit verrukkend natuurtooncel zat de molenaar te denken, en rookte rustig zijne pijp met echte kanasser gevuld; hij liet de perden den zacht afhellenden weg langzaam afdraven.

Daar verneemt hij eensklaps boven zijn hoofd een licht krakend geluid, dat met iedere seconde sterker word.

Op het gekraak volgt een dof gedonder, als de schuivende val of aanrol van eene geweldige massa.

De slagen herhaalden zich snel, de lucht werd vervuld met wit stof, dat oogenblikkelijk tot een dichte wolk aangroeide; het werd donker om hem heen; hij voelde zich, als door een onzichtbare hand, met peerd en wagen aangrijpen en voortschuiven.

Het was de val eener sneeuwlawine!

Hij verloor voor eene poos zijn bewustzijn,

UIT DE BERGEN.

1866 CARL GUNTAM.

(Fervoly)

De geestelijke broeder aan de ernstige studien van zijn beroepsleven nu voor een tijd ontrokken, zocht in den vertrouwelijken omgang met zijne zuster en in de uitwisseling hunner wederzijdsche gedachte en gevoelens, vergoeding voor de strenge onthouding en opoffering, die hem door zijnen stand waren voorgeschreven.

Menschen van onberispelijke zeden, die door nauwgezette plichtsbetrachting geleerd hebben hunne zinnelijke neigingen en harstochten te bewaken en beheerschen, vinden veelal eene soort van genot in alles wat hun geoorloofd, wat goed en edel schijnt — en daarover spreken zij gaarne met warmte, ja, met geestdrift.

Zoo gaf ook de broederlijke toegenegenheid die Jakob zijne zuster toedroeg, aan zijne woorden eene eenige, levendige braafheid.

Vertrouwelijk en openberdig sprak hij met haar en won daarbij door zijne zachtzinnigheid wederkeurig haar volste vertrouwen.

Zij vroeg hem veel en luisterde met aandacht naar hetgeen hij haar verhaalde.

Hij leefde toch in de hoofdstad en had daar gelegenheid om de wereld te zien, die haar zoo weinig bekend was, en die hij, ten minste van zijn standpunt, met zulke levendige kleuren wist af te schilderen.

Zonder gemaakte vroomheid of zogenaamde zalvende gezegden, mengde hij toch in al zijne gesprekken eene kleur van godsvrucht, die bij